

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas IX. Ab anno Christi 1380. ad 1390.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

Ottonem autem maritum ejus primò fugavit, deinde cepit. Denique Cardinales & Ecclesiasticos partis Clementinæ diriffimè habuit, sicuti Hungari solent religione & furore animati.

Memorable illud, quod de Mergolo Genuensi nobili refertur, cùm is à catamito Imperatoris Trapezuntini colapho cæsus esset, neque satisfactionem accipere posset, paratis Genuæ duabus triremibus, oram Trapezuntinam adèò graviter afflixit, ut huic Pederastes Imperator catamitum suum dedere cogeretur: remisit tamen illum ad Dominum suum illæsum, fœminam appellare contentus, neque destitit, donec Genuensibus Trapezunti statutum est diverforium, cum multis privilegiis, perpetuum virtutis suæ, & luxuriæ atque ignaviæ Imperatoriæ monumentum.

(1382.) ✱ Carolus Dyrrhachinus Rex Neapolis Joannam Neapolitanam, jussu Ludovici Regis Hungariæ, eodem loco strangulari jubet, quo ipsa olim fratrem ejusdem Ludovici & maritum suum strangulaverat; quam necem Deus ulcisci visus est peste, quæ Neapoli 27. hominum milia abstulit. Post necem Joannæ (quæ Romanos in seditionem aliquam concitaverat) Clemens coronavit Ludovicum Ande-

gavensem Siciliae hæredem, ab eâ confututum, qui statim in Italiam triginta millia equitum & innumeros pedites cum Amadæo Sabaudia Comite pertraxit.

Ludovicus Rex Hungariae & Poloniae moritur, ei que succedit Maria filia, Regina & non Regina salutata, sub tutelâ matris Elisabethæ. Sed brevî ob Procerum odium & invidiam Hungaria turbata est, & evocatus ab Hungaris Carolus Parvus, Poloniae autem Rex electus est Sigismundus, sed mox illo contempto, Polonia turbata cepit, donec Hedwigis altera filia Ludovici Polonorum Regina Patri mortuo succederet.

Francorum Rex, ducto in Flandriam exercitu rebelles patruo suo Philippo (qui Jacobum Artavellum Philippi filium sibi patronum factionis suæ elegerant) caesariæ ad 20. millia, inter quas etiam Artavellus adhuc vivus inventus, noluit sibi vulnera sua curari, igitur tanquam grassator in arbore suspensus est.

✽(1383.)✽ Tartari, victo Demetrio Duce, Moscoviam occupant.

Ludovicus Comes Flandriae moritur, ei que succedit Philippus audax. Ludovicus Andium sive Andegavenfis adoptatus à Joanna Neapolitana Regina, & coronatus.

ronatus à Clemente Anti-Papa movet ad-
versus Carolum Dyrrhachinum.

Imago Deiparæ in Belgio pugione ic̃ta,
sanguinem copiosum fundit, & percussor
repentè interit.

Leo Armenus, qui liberatus ex carcere
Sultani, ad Urbanum venit, auxilia apud
Christianos Principes rogaturus, & accepit
à Rege Franciæ atque Hispaniæ, unde re-
gio more viveret, cùm Armenia & Syria
jam ab infidelibus tenerentur.

✽(1384.)✽ Certantibus inter se Joane
Palæologo, Calo-Joanne Imperatore
Constantinopolitano, & Andronico ejus
filio de Imperio, Andronicus auxilio Baja-
zethis Turcarum Regis illud occupat,
conjecto patre & fratre Emmanuele in car-
cerem, & jurans in verba Bajazethis, ejus
se clientem ac tributarium profitetur.

Urbanus in Ludovicum Andegavensem
Crucem publicari jubet, qui tamen fortiter
se tuitus esset, nisi morbo, ex labore con-
tracto, præmaturâ morte magno Caroli
Dyrrhachini gaudio sublatus esset. Sunt
etiam, qui scribunt, veneno interiisse,
hausto ex fonte infecto, ex quo etiam
mortem hausit Amedæus Sabaudiæ Comes.

Liberatus hoc æmulo Carolus à Pro-
ceribus invitatus est in Hungariam: appe-
titus

titus quoque in Regem Angliæ infideli
patruī sui Ducis Lancastriæ.

Obiit hoc anno Joannes Wicleff die
Thomæ Cantuariensis, percussus paralyti-
cū in eum multa blasphemia dicere par-
set. Humatus in paræciā suā *Littlewort*,
donec jussu Constantiensis Synodi exu-
matus & exustusest, & cineres ejus in pro-
fluentem abjecti, quod viventi utilis
contigisset.

✱(1385.)✱ Jagello Dux Lithuania
ductā Hedwige filiā Ludovici Hungariæ
Poloniæ Regis fit Christianus, accepto
mul Baptismo & regno Poloniæ.

Cardinalis Reatinus cæteros Cardinales
in Urbanum commovet Luceriæ, qui de eo
deponendo cogitant, conspiratione autem
patefactā a Thomā Ursino Cardinale, sex
aut septem capti, & ferreis compedibus
vincti, in dirissimis carceribus equuleo tor-
ti, fame, siti, frigore sic vexati, quasi Ca-
lipham, non Pontificem, Christi que Vica-
rium offendissent. Carolus quoque ana-
themate ab eo percussus Luceriæ eum ob-
fidet, capto ejus nepote Butillo, neque
hoc satis, urbem etiam occupat & incen-
dit. Resistit tamen ex arce Urbanus, unde
quotidiè bruta fulmina anathematum con-
jicit.

icit. Tandem corruptis aliquot Ludovici Aurelianensis Ducibus cum suis & captivis Cardinalibus in Apuliæ littus deductus, triremibus Genuensium, quas in hunc finem evocarat, Genuam deportatus est, aliquot in itinere editis sævitix exemplis, quæ, si vera sunt, non satis Pontificem redolent. Hac in re non facile assentiendum cujusvis scriptoris calamo, quem sinister affectus facile atro felle imbuere potuit in tam turbido schismate.

Carolus Dyrrhachinus in Hungariam proficiscitur: quo audito mater Elisabetha & filia Maria pactas olim à parente nuptias accelerant, & Caroli consilia turbant. Recedit tamen in suam Bohemiam huic impar Sigismundus à Polonis contemptus & illulatus. Carolus ergò Proceribus sibi conciliatis, & populo spe ac promissis illecto, assentientibus etiam Reginis, ab Archi-Episcopo Strigoniensi coronatus est. Secuta tamen mox Hungarorum pœnitentia, adeò ut si Dux adfuisset, Carolus adhuc in templo cæsus fuisset in ipsâ coronatione. Certè vexillum S. Stephani novo Regi præferri solitum laceratum fuit, & corvorum ingens multitudo regiis tectis infedit, quibus ostentis Rex permotus non sine timore regnum auspicatus est.

Bellum iterum inter Francos & Anglos inardescit.

Joannes nothus Avisi Ordinis Magister fit Rex Lusitaniae, cum insignem prius de Castellanis victoriam retulisset, cum his Gallis, cum illo Anglis certantibus, magna humanae sanguinis effusione.

Bernabos tyrannus Mediolanensis, dum perdere cupit Joannem Galeatium Comitem Virtutum nepotem suum, ab eo quasi simpliciore, atque Ecclesiasticum Ordinem cogitante deceptus, & in carcerem intrusus, una cum liberis, ibi veneno necatus est. Joannes autem exinde factus est terribilis vicinis Principibus.

✱(1386.)✱ Carolus Parvus Siciliae & Hungariae Rex Auctore Nicolao Garo Palatino invitatus ab Elisabetha ad convivium a Blasio Forgacho graviter ictus in capite, tractus est in carcerem, ibique admoto plagae veneno, & faucibus insuper congestis interiit. Mors ejus Neapolim delata est, cum de ejus coronatione hic ludibreviter celebrarentur. Statim in locum ejus successus est Ladislaus a Francis Lanulotus dictus, decennali major. Thomas autem Sanseverinas Dux partis Andegavensis cum Ottone Brunsvicensi filium Ludovici Andegavensis Regem acclamaverunt, matre
La-

Ladislai protinus cum liberis Caretam fugiente.

Posthæc Elisabetha mater cum Mariâ filiâ & Nicolao Caro omnia tuta credentes, dum inferiores regni partes sine militum præsidio invisunt, ab Horvato Croatiae præfecto, olim Caroli Duce, capti sunt. Carus & Forgachus fortiter repugnantes interfecti sunt. Elisabetha ore obstructo dejecta est in fluvium. Maria ducta in carcerem, Comites omnes constupratæ. Verum statim adfuit cum lectissimis copiis Sigismundus: quo conspecto Horvatus sibi præteritorum veniam spondens, Mariam remisit, coronatus autem Sigismundus, statim in Horvatum expeditionem suscepit, eumque cum præcipuis perduellionis auctoribus captum ac per urbes vicofque circumductum candentibus forcipibus minutatim concidit, ac denique equis quatuor decussatis discerpfit.

Paratur in Galliâ ingens classis ad trajiciendum in Angliam (1200. navium fuisse dicunt) sed novis casibus ea dissoluta est re infectâ.

Cyprus Insula deditur Venetis.

Leopoldus Austriae Dux dictus *militia Decus & gloria equitum auratorum* ab Helvetis cæditur, & quidem a vili strumosoque ho-

muncione, cui stratus humi ex armis
pondere, nomen suum aperuerat, truci
dati sunt cum suo Duce duo millia, qui
dimissis equis in oppidum Sempachium
impetum fecerunt, & advolantibus Svecis
oppressi sunt. Percussor tamen postea
interceptus gravissimo supplicio interit.

Urbanus VI. Genuæ appetitus infidiis
& veneno ab amicis Cardinalium quos ha-
bebat in vinculis, eos in culeum infutos
demersit in mare, aut strangulatos, aut ca-
sos cum calce viva in Equili sepeliit. Qui-
bus visis duo ejus Cardinales Galeatius &
Pileus ad Clementem confugerunt: postea
hæc Urbanus Lucam secessit. Hic iterum
fides non temerè adhibenda, variis variè
affectu potius quàm æquitate scribentibus.

✽(1387.)✽ Johannes Palæologus cum
Emmanuele elapsus è custodia obtinet ab
Amuratha ut Andronico depulso Emma-
nuel sub tributo annuo Imperium Con-
stantinopolitanum teneat.

Carolus Navarræ Rex dum aquæ vivæ
fomentis reficitur, adhibita insuper æneâ
pilâ, ignibus plenâ scintillâ in lintea sali-
ente vivus exustus est, & 15. diebus dire
tortus interiit supplicio ejus criminibus
dignissimo: successit ei filius Carolus III.
cognomento Nobilis, patri multum diffi-
milis.

Clemens Anti-Papa & Urbanus Papa,
jura sua contra se invicem acriter tuentur.
Nunc quoque Carolo Navarræ & Joanne
Arragoniæ Rege (qui defuncto Petro Pa-
tri successerat) ad Clementem accedenti-
bus, per Petrum de Luna adductis.

Lithuani & Samogitzii adnitente Jagel-
lone eorum Principe & Poloniæ Rege
Christianam fidem amplectuntur.

✽(1388.)✽ Civitates Germaniæ con-
spirant in Principes : sed ab iis gravibus
affectæ cladibus quiescunt : & fœdus hoc
pernitiosum discutitur.

✽(1389.)✽ Urbanus Papa festum Vi-
sitationis B. Mariæ Virginis instituit ut
ipsa suâ intercessione unionem Ecclesiæ
restituat. Jubilæum quoq; reducit ad añum
33. in memoriam ætatis Christi, ac eodem
anno Romæ moritur non absque suspicio-
ne oblati veneni, à quo ut sibi caveret S.
Catharina Senensis eum monuerat. Cum
eo quoque extincta est familia ejus, nepo-
te prius castris suis spoliato & post sex an-
nos, dum Venetias navigat, cum matre ac
liberis naufragium passo. In locum ejus
electus est à 14. Cardinalibus tunc Romæ
præsentibus Petrus Tomacellus dictus
Bonifacius IX.

Clementem Anti-Papam Avenione in-
vise

vise

visit Carolus VI. Rex Francorum, quando ille Ludovicum Juniorem Andegavensem, Patruelem Regis, filium Ludovici Andegavensis senioris Neapolitanum Regem, Siciliae & Hierosolymorum inauguravit: inde Ludovicus inauguratus mox in Arragoniam proficiscitur & Volandam filiam Regis Arragonum uxorem ducit, magna de se, & majora de uxore sua pollicitus.

Margaritha Regina Daniae bellum gerit cum Alberto Rege Sveviae, eumque captum septem annis in vinculis detinet.

✱(1390.)✱ Amurathes Turcarum Princeps praelio victor quod contra Triballum seu Zirfos gessit occiso etiam eorum Rege Lazaro seu Eleazaro, dum mortuos recognoscit a Triballo inter caesorum cadavera semi-mortuo protinus sic a confossus & ipse victor inter victos occumbit, vir fortissimus & 37. praeliis confectis semper felix & triumphans. Venationi & aucupio, dum a bello quiesceret, indulgens ideoque canum 40. millia alebat, & falcones plurimos in subditos Comis, in peccantes severus, promissi tenax, & uno verbo talis, quo meliorem, excepta superstitione vix inter Christianos Principes optare possemus. Successit illi Bajazethes filius, qui mox

fra-

fratre suo Jacupe strangulato regnum au-
spicatus est. Vocabatur Bajazethes *Gil-*
derun quod fulmen significat. Hic Asiam
cogitans & ambitioni suæ destinans filiam
duxit Lazeri Regis Zirforum, quem Græci
Stephanum vocant, filii ejus qui in prælio
Colovano modo ceciderat.

Italibus, Gallis & Anglis multis, in Asiam
adversus Saracenos excurrentibus, pluri-
mi Christiani à captivitate liberantur, &
urbs Tuneton ab iisdem expugnatur.

Mortuo Roberto Rege Scotiæ succedit
Joannes, & vult dici Robertus III.

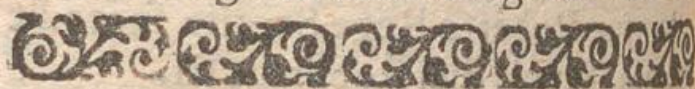
Ludovicus Andium Dux à Clemente
Rex Neapolis coronatus ducit exercitum
contra Ladislaum filium Caroli Dyrrhachi-
ni & hæredem Siciliæ, conatu irrito.

Ad hunc annum præter propter perti-
nent initia Tamerlanis seu Themiris, fuit
natio Scytha seu Tartarus in montibus
fogdianæ patre opilione natus, bellando
in Persas fortissimus, & rei militaris peri-
tissimus evasit, sed crudelis: cum urbem
aliquam oppugnabat prima die tentorium
album, secunda coccineum, tertiâ nigrum
extendebat, quo indicabat primo grati-
am, secundo paucorum cædem, tertio
omnium interitum. Vocare se ausus *iram*
& *flagellum Dei*. Erat militaris disciplinæ
ob-

ob-

observantissimus, hinc exercitus ejus omnibus rebus abundabant.

Novi orbis pars Borealis, quæ versus Groenlandiam, Islandiam, & Frislandiam insulas se extendit, & à Chronographo Estitolandia vocatur, à quibusdam Frislandiæ piscatoribus, tempestate eò compulsis olim lustrata, sed oblivioni tradita, circa hunc annum à Nicolao & Marco Zeno nobilibus Venetis sub auspiciis Zichmi Daniæ Regis denuo recognoscitur.

DECAS X.

✽ *Ab anno Christi 1390. ad 1400.* ✽

1391. **B**Ajazethes Turcarum Rex, Asiæ minore & Thessaliâ occupatâ, inhiat Constantinopoli, eamque obsidere incipit, obsidionibus subinde interruptis, ad octo vel decem annos.

Anglorum Comitiis Westmonasteriensibus impiè statuitur, ut nulla deinceps esset appellatio ad Pontificem, neque huic potestas in Angliâ excommunicandi.

✽(1392.)✽ Cunctis Italiæ urbibus tumultuantibus Bonifacius IX. varias earum pererrat, nullibi quietus & nusquam securus.

Caro-